॥ ३४ ॥ अवगुमानः ॥ कतकस्तु ॥ १९ ॥ इतिरामाभि०वा०यु०विंशःसर्गः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति ॥ महोदधेरंजलिंकृत्वा प्राङ्मुखोव
स्प्रार्थनाय प्रतिशिश्ये शयनंकृतवान् ॥ १ ॥ २ ॥ मण्यादिमुक्ताप्रवरांतानि भूषणानि येषुतैः ॥ परमनारीणां एकदारव्रतत्वेनेतरस्त्रीप्रसंगाभावादुत्तमधात्रीजनानां भुजैरने
कधास्नपनालंकरणादिकालेऽभिमृष्टं स्पृष्टं बाहुभिरित्यन्वयः ॥ ३ ॥ पुरस्तात्पूर्वंबालसूर्यप्रकाशैरतिरक्तैश्चंदनैः कुंकुमैरितियावदित्यर्थः ॥ ४ ॥ शयने तत्काले सीतायाउ

नाघातयत्तदारामोश्रुत्वातत्परिदेवितं ॥ वानरानब्रवीद्रामोमुच्यतांदूतआगतः॥ ३४ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवा०आ०यु० विंशः
सर्गः॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततःसागरवेलायांदर्भानास्तीर्यराघवः ॥ अंजलिंप्राङ्मुखःकृत्वाप्रतिशिश्येमहोद
धेः॥ १ ॥ बाहुंभुजंगभोगाभमुपधायारिसूदनः ॥ जातरूपमयैश्चैवभूषणैर्भूषितंसदा ॥ २ ॥ मणिकांचनकेयूरमुक्ताप्रवरभूषणैः॥
भुजैःपरमनारीणामभिमृष्टमनेकधा ॥ ३ ॥ चंदनागरुभिश्चैवपुरस्तादभिसेवितं ॥ बालसूर्यप्रकाशैश्चचंदनैरुपशोभितं ॥ ४ ॥ श
यनेचोत्तमांगेनसीतायाःशोभितंपुरा ॥ तक्षकस्येवसंभोगंगंगाजलनिषेवितं ॥ ५ ॥ संयुगेयुगसंकाशंशत्रूणांशोकवर्धनम् ॥ सुहृ
दांनंदनंदीर्घंसागरांतव्यपाश्रयं॥ ६ ॥ अस्यताचपुनःसव्यंज्याघातविहतत्वचं॥ दक्षिणोदक्षिणंबाहुंमहापरिघसन्निभं ॥ ७ ॥ गोसहस्र
प्रदातारंह्युपधायभुजंमहत् ॥ अद्यमेतरणंवाथमरणंसागरस्यवा ॥ ८ ॥ त्तमांगेन शिरसा रामभुजार्पितेनशोभितं ॥ तक्षकस्य संभोगं शरीरं गंगाज
लेननिषेवितं स्थितगंगाजलमित्यर्थः ॥ अत्रगंगाजलस्थानेसीता गौरत्वात् पवित्रत्वाच्च ॥ ५ ॥ संयुगे शत्रूणांशोकवर्धनं ॥ युगसंकाशं युगवद्दीर्घं दीर्घं दीर्घकालं सुहृदां
नंदनं सुखप्रापकं ॥ सागरांतभूचक्रस्य व्यपाश्रयं प्रतिष्ठाभूतं ॥ ६ ॥ पुनःपुनःसव्यमस्यता शरान्विसृजता ज्याघातेन विहतात्वग्यत्र तादृशं सर्वभुजेभ्यउत्तमं गोसहस्रप्रदा
तारं दक्षिणंबाहुं भुजंतदवच्छिन्नं कूर्परादुपरिदेशोभुजइत्याहुः उपधाय दक्षिणःस्वयमधिशिश्येइत्यन्वयः ॥ ७ ॥ पुनर्बाहुभुजशब्दप्रयोगः पूर्वस्यव्यवहितत्वयाविशेषप्रतिपत्त्य
र्थः॥ अद्य त्रिदिनमुपासनया प्रसन्नस्यसागरस्य प्रसादेन मेससैन्यस्य तरणंवापिस्यात् ॥ ततःपरमुपेक्षणे सागरस्य मत्तोमरणमेवस्यादितिधृतिंकृत्वा निश्चित्येतियोजना ॥ ८ ॥